

BoN

Bohdašín, Vanovka, Rokole, Bydlo

BOHDAŠÍNSKÉ OBECNÍ NOVINY

www.bohdasin.cz; obec.bohdasin@dobruska.net

redakční rada: Jana Petřů, Hana Matějčková, Josef Černý
stálí spolupracovníci: Ljuba Rychetská, Ing. Jaromír Štěpán

4/2019

Prosinec

Astronomická zima začíná 22. prosince 2019.

Dříve se stmívá a to je důkaz toho, že začala zima. Ale když je krajina bílá a mrzne, svítí sluníčko, tak to je nádhera. Zima, jako z Ladových pohledů už dlouho nebyla. Začíná také období, kdy se pomalu chystáme na vánoční svátky. Uklízíme, pečeme cukroví, sháníme dárky. Vše chceme mít dokonalé. Ale je třeba se i na chvíli zastavit a rozhlédnout se kolem sebe. Je tolik lidí a zvířat, kterým právě před Vánoci můžeme pomoci, ať už finančně či materiálně. I návštěva vánočních trhů nebo koncert vánočních písní v kostele změní naši náladu. Užijme si Vánoce i zimu a těšme se ve zdraví na jaro.

**Sníh, jinovatka a mráz,
nastává nám zimní čas.
Kloužeme se po ledu,
čekáme mikulášskou koledu.**

**Rampouchy cinkají,
rolničky zvoní,
v každém domě
cukroví voní.**

**Krásné svátky,
šťastný nový rok
a básničky zas
napřesrok.**

A co se u nás událo od poslední?

- 18. října** posvícení
- 5. prosince** obcházel Bohdašínem Mikuláš se svojí družinou
- 9. prosince** veřejné zasedání
- 15. prosince** rozsvícení vánočního stromku

V Bohdašíně se stále něco děje. A to je dobře.

Informace z obecního úřadu

V pondělí 9. 12. 2019 za účasti 7-mi zastupitelů a 11-ti občanů obce se konalo zasedání zastupitelstva obce.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí a schválilo rozpočtová opatření. Dvě opatření ohledně přijatých dotací a to na pořízení techniky na vybavení hasičů ve výši 271.272,- Kč a přijaté dotace na provoz jednotky hasičů 20.000,- Kč. Dále zastupitelstvo schválilo zřízení výdajové položky „3326-Pořízení, zachování a obnova hodnot místního kulturního, národního a historického povědomí“ na výdaje spojené s pořízením zvonu do Rokole ve výši 200.000,- Kč.

Zastupitelstvo schválilo dvě staronové vyhlášky, a to o poplatku ze psů a poplatku za odpady. Ve vyhlášce o poplatku ze psů se pouze změnila zákonem stanovená osvobození a ve vyhlášce o poplatku za odpady se taktéž změnila zákonem stanovená osvobození a zastupitelstvo schválilo navýšení poplatku na 400,-Kč na poplatníka, vše ostatní ve vyhláškách zůstalo stejné.

Zastupitelstvo též schválilo uzavření smlouvy s Uměleckým zvonařstvem Dytrichová na zhotovení zvonu do kostela v Rokoli a uzavření dodatku ke smlouvě o pronájmu pozemku pod prodejnu s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Jedná se o navýšení ceny nájemného.

Ohledně prodejny se doposud nepodařilo sehnat provozovatele ochotného zde prodávat a bohužel nezbývá než konstatovat, že s velkou pravděpodobností ani nikoho neseženeme. Proto již začaly padat návrhy na využití budovy. Vše je prozatím ve stádiu úvah, avšak návrh zřídit z části budovy místní knihovnu nezní úplně od věci. Přístup do stávající knihovny po schodech na obecním úřadu není šťastný a hlavně pro starší občany těžko schůdný.

Dále zastupitelstvo vzalo na vědomí příkaz starosty k inventarizaci majetku a závazků a schválilo pravidla rozpočtového provizoria na počátek roku 2020.

Několik dalších informací.

S blížícím se koncem roku si dovoluji mírně rekapitulovat uplynulé období.

Ne vše se nám podařilo, jak jsme si předsevzali. Nepodařilo se provést zpevnění plochy před obecním úřadem a u kapličky pro potřeby parkování a provozu před úřadem. Na případného dodavatele těchto prací jsme nevyvinuli dostatečný tlak na zahájení prací v letním období a s blížícím se zimou již na tyto práce bylo pozdě. Ve Vanovce jsme měli v plánu zřídit veřejné osvětlení u čekárny. Zakoupit stožár se solárním světlem není žádný problém, ale doposud se nám nepodařilo získat souhlas s umístěním na pozemek v jiném katastru. Protože umístit solární osvětlení u čekárny lze kvůli slunečnímu svitu pouze naproti čekárně na druhé straně silnice, a to už je bohužel katastr Ohnišova.

Na základě průzkumu provozu ohledně dojíždějících zaměstnanců do Kvásin bylo několik obcí v tomto regionu osloveno firmou Škoda Auto a.s. s nabídkou jednorázového finančního daru na zvýšení bezpečnosti provozu v těchto obcích. Naše obec by ještě letos měla od Škodovky obdržet finanční dar ve výši 100.000,- Kč. Za tyto peníze bude na křižovatku v Bohdašíně pořízeno kvalitní zrcadlo pro výjezd z dolního konce, rozšířeno veřejné osvětlení na této křižovatce a pořízen měřič rychlosti (radar).

V neděli 15-tého prosince proběhlo rozsvěcení vánočního stromku na ostrůvku na návsi v Bohdašíně. Bohužel celkovou úpravu ostrůvku a zeleně jsme už kvůli počasí museli odložit na jaro,

takže se omlouvám rodičům za umazané děti od bláta. Přesto musím kvitovat, v jak hojném počtu jsme se sešli při této malé akcičce.

Dovolte mi, aby Vám popřál klidné prožití svátků vánočních a mnoho zdraví a spokojenosti v období vánoc a nadcházejícím roce 2020.

Josef Černý

Hospodaření obce k 30. 11. 2019

Příjmy v tis. Kč	Rozpočet 2019	Skut. k 30.11.2019	%
Daně celkem	2 909,0	2 807,7	97
Místní a správní poplatky	65,1	64,9	99
Odvody z loterií	15,0	16,8	112
Dotace ze SR na volby	29,0	29,0	100
Dotace ze SR na st. správu	65,4	59,9	92
Ostatní příjmy ze SR - dotace	691,6	691,6	100
Ostatní příjmy obcí – spol.JPO	7,0	7,0	100
Bytové hospodářství (pronájmy)	143,5	122,4	85
Činnost místní správy (pronájmy, prodeje)	36,0	24,5	68
Ostatní příjmy	1,0	0	0
CELKEM	3 962,6	3 824,8	97

Výdaje v tis. Kč	Rozpočet 2019	Skut. k 30.11.2019	%
Vnitřní obchod	450,0	11,1	2
Komunikace	320,0	21,4	7
Vodní nádrže	100,0	37,8	38
Školy a školky	4,0	4,0	100
Kultura, děti, mládež	100,0	58,1	58
Bytové hospodářství (opravy, investice)	700,0	648,5	93
Veřejné osvětlení	110,0	30,4	28
Odpady	140,0	112,4	80
Péče o veřejnou zeleň a vzhled obce	200,0	136,1	68
Krizová opatření	10,0	0	0
Požární ochrana včetně dotací	427,0	358,5	84
Zastupitelstvo	350,4	318,0	91
Volby	29,0	20,6	71
Činnost místní správy	454,3	254,0	56
Příspěvky DSO a ostatní rezervy	496,6	12,8	3
Ostatní výdaje	71,3	53,5	75
CELKEM	3 962,6	2 077,2	52

V sobotu 11. ledna 2020 se bude konat již devatenáctý ročník Tříkrálové sbírky pořádané farní charitou Dobruška. Vedoucí skupiny koledníků musí být starší 15 let a musí se prokázat průkazkou a občanským průkazem. Pokladnička musí být zapečetěná, s razítkem příslušného obecního úřadu.

Výtěžek Tříkrálové sbírky bude použit na pomoc lidem v nouzi a zdravotně postiženým.

Mikuláš

Opět po roce, 5. prosince přišel do Bohdašína Mikuláš se svojí družinou. Letošní průvod byl akorát. Mikuláš, který věděl o dětech úplně všechno, milý a moc pěkný andílek. A nesměl chybět čert, který vzbuzoval hrůzu, ale když viděl dítě ustrašené, tak byl hodný a ani moc neublal. Navštívili 7 domácností s dětmi. Všem, kteří připravili dětem tento pěkný zážitek, patří velké poděkování. Je moc dobře, že se snažíme naše pěkné tradice dodržovat a předávat příštím generacím.

15. prosince proběhlo v Bohdašíně první rozsvícení obecního stromu. Je pravda, že před lety v Bohdašíně velký smrk svítil, ale to byl Vondřejců ne obecní. Jak již psal ve svém příspěvku pan starosta, tak měl být ostrůvek hotový a upravený celý, ale nepřízeň počasí nám nepřála. Při zasedání jsme nápad na rozsvícení stromku schválili a akce „hurá“ mohla začít. Rychle ozdobit strom, připravit punč, posezení a čekat na hudbu a obyvatele Bohdašína. Omlouváme se, že bylo málo punče, ale nečekali jsme tak velikou účast. Jsme za to velice rádi, že se vás sešlo tolik a přišli jste nasát předvánoční atmosféru u rozsvíceného stromku a poslechu moc šikovných muzikantů. Za což jím patří velké poděkování. Poděkovat bych chtěla i všem, kteří se na akci podíleli. Příští rok se na vás všechny budeme opět těšit a tentokrát s větším množstvím punče.

Jana Petřů

Příprava na usazení stromu do země

hudba pod deštníkem a obyvatelé Bohdašína

Biologická zima - výňatek z knihy Jídlo jako lék

Přibližně v polovině listopadu nastává v přírodě biologická zima. Právě v zimě by si člověk měl uvědomit, že je nedílnou součástí přírody. Příroda spí, a tak i lidé by měli více spát a odpočívat. Upřednostňujeme luštěninové polévky, rybí vývary, nákypy pečené v troubě, kompoty se zahřívajícím kořením, pikantní pokrmy, lékořici, jídla z kukuřice, pšenice, vejce, maso, pražené obilí, kořenovou zeleninu, pórek, křen, cibuli, kysané zelí, naloženou zeleninu, šípky, jáhly, pohanku, brambory, kulatozrnou rýži s ořechy a vařenou mrkví, hroznové víno, ořechy, sušené švestky, jablka, hrušky, brusinky, skopové maso, hřebíček, anýz, skořici a vanilku.

K tomuto období řadíme ledviny a močový měchýř. Ty jsou velmi citlivé na chlad, a proto musí být pečlivě chráněny výživnou zahřívací stravou. Ledviny jsou kořeny života, regulují objem tekutin v těle a vylučují odpadní látky. Pokud ledviny nemohou dostatečně čistit organismus, dochází k ukládání vápníku a dalších látek a může dojít k ateroskleróze, degeneraci buněk, vzniku močových kamenů. Nadměrná konzumace soli může ledviny poškodit a vést k demineralizaci a osteoporóze.

V zimě často dochází k zánětům močového měchýře nebo ledvin. Lidé s oslabenou funkcí ledvin jsou náchylnější k nastydnutí od nohou. K fyzickým příznakům nerovnováhy močového měchýře patří napětí zadní strany dolních končetin, kyčlí a svalů podél páteře. Často dochází k bolestivým křečím v lýtkách, krvácení z nosu a bolestem hlavy v zadní části. Časté jsou potíže s koleny.

Zimní období je u nás spojeno i s nejkrásnějšími svátky v roce, velkými úklidy, nakupováním dárků a pečení cukroví. Vše toto bychom měli dělat s mírou. Cílem těchto svátků není se vyčerpat, ale zamyslet se, zastavit se, trávit čas s těmi, které máme rádi. A my bohužel často máme pocit, že dárky vynahradí naši lásku a přítomnost. A tak méně znamená více, pokud se stůl nebude prohýbat pod spoustou dobrot a vrátíme se k štědrovečernímu stolu našich předků a vyzkoušíme si pradávne

zvyky, prožijeme se svými blízkými jiné zážitky.

Vánočně se začínáme cítit již o adventu. Nejlepší je, když si adventní věnec sami vyrobíme, třeba společně s dětmi. Nezapomeneme si utrhnout větvičku barborku. Dříve dívkám hlásila, kdy se vdají, podle toho, kdy vykvetla. Dnes si s větvičkou vyzdobíme stůl. Osvěží nás svými kvítky v zimním období. K vánocům patří i jmelí, které by nemělo chybět v žádné domácnosti. Čím více je na větvičce bílých bobulek, tím více štěstí budeme mít v novém roce. Tato stálezelená rostlina je odpradáвна obestřena jakýmsi tajemnem a mnoha legendami. Jmelí bylo součástí pohanských obřadů. Bylo symbolem života a ochranným talismanem.

Dříve si každý, než zasedl ke štědrovečernímu stolu, stoupl bosou nohou na ležící sekeru, to aby ho v příštím roce nebolely nohy. U stolu se všichni společně pomodlili a vzpomněli na vše dobré i špatné, co je v uplynulém roce potkalo. Někde přišel na talíř nejdříve hrách, který symbolicky spojoval stolovníky v dobrém i zlém, poté se podávala polévka, aby všichni měli sílu, čočka přinášela peníze a nakonec kuba, nebo ryba pro radost a pohodu. Kosti z ryby odnášel hospodář pod ovocné stromy. Počet a rozmanitost chodů byla v každém kraji jiná. Někde se podávaly křížaly, někde měli třeba slanečka. Nakonec se podávala vánočka a cukroví. K tomu se pila káva, čaj, víno, pivo i pálenka. Od stolu se nesměl nikdo zvednout, dokud všichni nedojedli. Věřilo se, že by se příště rodina nesešla celá.

Šupiny se schovaly, aby se v domácnosti držely peníze. Zbytky od večere se rozdělily mezi dobytek, stromy v sadě kvůli úrodě a studni, aby měla čistou vodu. Pak přinesl hospodář stromeček ozdobený jablíčky švestkami cukrovím a ořechy. Zapálily se svíčky a zpívaly se koledy. Někde stavěli betlém. Figurky se přidávaly postupně, třeba tři krále tam lidé dávali až na tři krále - 6. ledna. Nejznámějším čarováním bylo rozkrajování jablíček. Hvězdička znamenala zdraví a štěstí, křížek nemoc a smrt. Podobně se věštilo z vlašských ořechů. Černý vnitřek předpovídal neštěstí a smutek, zdravý ořech radost a štěstí. Skořápky se svíčkou se pouštěly po vodě. Jiným zvykem bylo odlévání olova. Získaný odlitek se zkoumal a zjišťovalo se, čemu se podobá. Určitě si všichni vzpomenete na milou scénku z filmu "Pelíšky".

Recepty:

Slunečnicové rohlíčky

250 g jemné žitné mouky, 50 g kukuřičné mouky, 100 g rozmixovaného praženého slunečnicového semínka, 100 g rostlinného tuku, 50 g přírodního cukru, trochu vanilky, mléko dle potřeby

vypracujeme těsto, necháme přes noc v lednici. Druhý den tvoříme rohlíčky, pečeme na 160° do růžova. Obalíme v rozemletých ovesných vločkách

Jahelné kuličky s mandlemi

200 g syrových jáhel, 1 litr jablečného moštu, špetka soli, 100 g rozinek, 100 g oloupaných a

opražených mandlí, 250 g kokosu, 4 lžíce rozemletých ovesných vloček, 10 lžic javorového sirupu.

Jáhly uvaříme s rozinkami a solí v poměru jeden díl jáhel a dva díly vody (pokud jáhly uvaříte v moštu, budou lahodnější) Po vychladnutí vmícháme mandle, kokos, vločky a sirup. Vytvoříme těsto, tvoříme kuličky, obalujeme v kokosu.

Pomerančové lanýže

100 g lískových ořechů, 600 g datlové pasty, lžíce kaka, 1 pomeranč, lžička vanilk. extraktu, trošičku soli, 100 g hořké čokolády

V troubě vyhřáté na 180°asi 10 min nasucho pražíme lískové ořechy, až jim začne praskat slupka. V utěrce je oloupeme a ještě horké rozmixujeme. Přidáme datlovou pastu, kakao, šťávu a kůru z pomeranče, vanilku, sůl - promixujeme. Na závěr vmícháme rozpuštěnou čokoládu a hmotu necháme zatuhnout. Pak tvoříme kuličky a obalujeme v kakau, kokosu, oříšcích, sezamových semínkách.

Spirálky z česnekového těsta

100 ml mléka, 20 g droždí, 1 lžička cukru, 150 g pol. mouky, 150 g hl. mouky, 1 lžička soli, 2 lžíce oliv. oleje, 2 stroužky česneku, 1 paprika, černé a zelené olivy, vejce na potřetí.

Mléko ohřejeme, přidáme cukr a droždí - kvásek, přisypeme mouku, sůl, přilejeme olej, dáme česnek. Vše smícháme se 100 ml teplé vody, zpracujeme těsto. Necháme vykynout. Papriku nakrájíme na kostičky. Na špejli napícháme olivy a papriku, necháme mezeru na propletení těsta. Těsto rozdělíme na 12 kusů, vyválíme tenčí válečky. Namotáme na špejli mezi olivami. Spirálky položíme na plech, potřeme vejcem, posypeme sezamem a pečeme při 200°asi 18 minut.

Dobrou chuť!

Hanka Matějčková

Svatá Lucie noci upije aneb, kdo byly Lucky?

Ke svátku svaté Lucie, který si připomínáme 13. prosince, se váže opravdu hrůzostrašná pověst, kterou snad ani nelze vyprávět dětem.

Lucie byla dcerou bohatých rodičů, žila na přelomu druhého a třetího století našeho letopočtu v sicilských Syrakusách. Byla velmi krásná a velmi ctnostná, rozhodla se žít životem panny, všechny nápadníky odmítla a majetek rozdala chudým. Zklamaný zamilovaný mladík ji udal, že je křesťanka, a dívka byla tudíž odsouzena k prostituci ve veřejném domě. Stráž, která ji tam měla odvést, s ní však nedokázala pohnout, ctnostná panna byla najednou jako z kamene. Nakonec ji stáli mečem, a tak Lucie zemřela mučednickou smrtí. Je patronkou švadlen, sklenářů a kočích. Pomáhá při krčních

chorobách. Na obrazech ji poznáte podle meče a svítilny. Také bývá zobrazována s miskou, na které jsou oči, protože se podle legendy sama připravila o zrak, aby odradila ctitele.

Hororový svátek svaté Lucie

Všichni známe pranostiku: svatá Lucie noci upije a dne nepřidá. Ač je notoricky známá, paradoxní je, že vlastně už dávno neplatí. Platívala za juliánského kalendáře, kdy zimní slunovrat připadal právě na 13. prosince. Od šestnáctého století, kdy platí přesnější kalendář gregoriánský, se nám slunovrat „přestěhoval“ trochu jinam, ale půvabná pranostika se zachovala. Vzhledem k legendě o svaté Lucii je celkem pochopitelné, že se k tomuto dni váže celá spousta lidových zvyků, některé s hororovým nádechem. Zapomeňte na nedávný idylický svátek dobromyslného svatého Mikuláše. Dokonce ani svatá Barbora nebudí hrůzu, ačkoli její příběh je taky tragický. Svátek svaté Lucie je nepopsatelně strašidelnější.

Ženy v bílém

Už to dávno není pravda, ale kdysi chodily v tento adventní den po vesnicích Lucky. Byly to mohutné ženy, oblečené do bílého plátna. Na obličej si nasadily masku s čapím zobákem anebo si tvář navlhčily a posypaly mouku. Vypadaly opravdu hrozivě. Děti se jich bály, protože Lucky byly zlé. Pobíhaly kolem chalup s nožem a vyhrožovaly, že dětem, které se o adventu nepostí, rozpárají břicha a naplní je kroupami. Byly však kupodivu i relativně hodnější Lucky, které dávaly vzorným dětem dárečky, těm zlobivým „jen“ hrozily metlou.

Pracovat zakázáno

Lucie je považována za symbol panenství a čistoty, čímž také chrání stavení před čarodějnicemi. Tento svátek patřil především ženám a přikazoval jim odpočívat. Bylo zakázáno prát, příst i drát peří, ženy někdy vynášely kolovrátky na půdu, aby tím daly najevo, že svátek skutečně slaví. Což kontrolovaly opět Lucky. A můžete vzít jed na to, že se chovaly nekompromisně. Dívku, kterou přistihly při draní peří, potrestaly tak, že pírka rozfoukaly po celé světnici. A pokud některá předla, potrhaly jí nitě.

Jana Petruš-zdroj internet

Nejčastější dobou, kdy je dobré začít s příkrmováním, je podzim, ideálně začátek listopadu. Teploty klesají a nabídka potravy se snižuje. Při větších mrazech můžeme ptákům krmením takřka zachránit život. Odměnou je možnost pozorovat jedinečné divadlo, ve kterém se nám zblízka předvedou nejen běžní obyvatelé přilehlé zahrady, ale i druhy, které po zbytek roku žijí skrytě nebo je u nás lze zastihnout výhradně v zimě. Pozorováním a sčítáním ptáků na krmítkách můžeme navíc odhalit zajímavé výsledky o chování zimujících ptáků, o kterém toho zatím víme velmi málo. Tady je seznam ptáků, které můžete u Vás v krmítku vidět.

Vánoční tajemství

V jednom královském městě stál nádherný kostel. Od vchodu bylo sotva možné dohlédnout ke krásnému oltáři na protější straně. U kostela se tyčila štíhlá věž tak vysoká, že její cimbuří bylo rozeznat pouze za jasného počasí. Vysoko na věži byly zvony, o kterých se říkalo, že jsou nejkrásnější na celém světě, ale které nikdo neslyšel zvonit.

Byly to totiž zvony vánoční a pouze na vánoční vigílii bylo možné slyšet jejich vyzvánění, a to jen tehdy, když někdo položil na oltář pravý krásný a neobyčejný dar Božímu Děťátku. Žel, už roky a roky nikdo nepoložil na oltář tak vznešený dar, aby se zvony rozhlaholily.

Přece však na každou vánoční vigílii se lidé hrnuli před oltář a pokládali na něj dary. Všichni se navzájem předháněli přinést co nejkrásnější dar, ale nikdo nedosáhl toho, po čem všichni toužili. Přestože kostel byl přímo nabitý a bohoslužby byly velmi slavnostní, nahoře ve věži bylo slyšet pouze skučení větru.

V jedné vesnici, dost vzdálené od našeho města, žil chlapec jménem Petr spolu se svým bratříčkem. I oni slyšeli vyprávět o vzácných darech vánoční vigílie a po celý rok plánovali, jak se dostat do města a být přítomni při odevzdávání darů Božímu Děťátku.

Ráno před vánočními svátky začalo velmi sněžit. Dva bratři i navzdory tomu se vydali na cestu do města. Kráčeli celý den, a když se začalo smrákat, stanuli konečně před branami města. Najednou uviděli na cestě před sebou ve sněhu starou ženu. Byla velmi unavená, nemocná, nemohoucí a slabě oblečená. Petr se k ní sehnul, chtěl ji nadzvednout, ale marně.

„Nemohu ji zdvihnout“, řekl Petr ke svému bratru, „je příliš těžká! Budeš muset pokračovat v cestě beze mne.“

„Já? Sám? Zvolal menší bratr. „Ale to pak nebudeš na vánoční vigílii při odevzdávání darů?“

„Nemohu jinak. Podívej se na tuto ubohou ženu. Její tvář je podobná tváři sochy Panny Marie v naší vesnické kapliče. Zmrzne tu, jestli ji opustíme. Všichni již odešli do kostela. Já u ní zůstanu a budu se o ni starat, dokud neskončí bohoslužby. Ty sem pak někoho přiveď, aby mi pomohl stařenku odnést. Ale počkej, bratře. Vezmi s sebou tento stříbrný peníz a polož ho na oltář. Je to můj dar pro Ježíška. A teď už běž.“

A zatím co se mladší bratr ubíral ke kostelu, Petr musel velmi přemáhat slzy, které se mu draly do očí.

Ve velkém kostele byly bohoslužby na vigílii Božího narození velmi slavnostní. Varhany hrály, věřící nadšeně zpívali a na konci bohoslužeb chudobní i bohatí se ubírali v průvodu k oltáři, aby na něj položili své dary.

Sám král uzavíral jejich průvod. Velmi slavnostně nesl před sebou na červené podušce svoji zlatou královskou korunu. Když to lidé uviděli, užasli a šuškali si mezi sebou: „Tentokrát se zvony jistě rozezvučí a budeme slyšet jejich majestátní hlas.“

Ale nic se nestalo. Když král položil korunu na oltář, zvony zůstaly němé a jen ostrý vítr se proháněl okolo věže.

Procesí skončilo a chór již byl připraven zazpívat závěrečný zpěv, když najednou varhaník přestal hrát, jako by zkameněl. Z věže se ozvalo lahodné vyzvánění zvonů, které stále sílilo, až konečně zaplnilo celý kostel. Všichni lidé přítomní v katedrále se zdvihli, aby spatřili, kdo a jaký vznešený dar položil na oltář, že se zvony konečně probudily z dlouhého mlčení.

A neviděli nic jiného než drobnou postavičku Petrova bratra, který potichu, jakoby kradmo, položil na oltář stříbrný peníz.

(Raymond Macdonald Alden, slovenský překlad A. Paulinyho redakčně upravil – jb –)

Sestra Magdaléna

Zprávy z knihovny

Tento týden jsem dovezla další novou várku knih. Takže vás zvu, přijďte se podívat. Vozím nové knihy každé tři měsíce, mám je vždy půjčené na rok. Mrzí mne, že poslední dobou chodí do

knihovny málo lidí, přitom si myslím, že je z čeho vybírat. A podle mého názoru program v televizi za moc nestojí, já osobně raději sáhnu po knize. Víím, že teď jsou moderní čtečky, ale já musím mít knihu v ruce. A teď jsem četla, že čtečka není pro organismus moc zdravá. Nevím, nejsem lékař, ale toho záření z televize, mobilů a počítačů asi dostáváme moc. Teď bych vám ráda nabídla ukázkou z knihy, kterou mi spolužačka v knihovně nabídla, že si ji určitě musím přečíst. Jelikož jsem měla rozečtený román, pustil se do ní Ivo a k mému údivu ji přečetl asi za tři dny, velice ho zaujala. Takže dnes se do ní pouštím já. Ráda bych vám představila autora a úvod knihy. Přijďte si ji do knihovny prohlédnout a půjčit.

Prof. PaedDr. Pavel Kolář, Ph.D.

narozen 1963, vystudoval obor Tělesná výchova a rehabilitace na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v Praze. Po promoci v roce 1987 nastoupil na Klinikou rehabilitace Fakulty dětského lékařství v Motole, přejmenovanou později na Klinikou rehabilitace a tělovýchovného lékařství 2. LF UK, kterou od roku 1999 jako přednosta vede. Založil zde bakalářské a magisterské studium oboru fyzioterapie, od roku 2008 působí ve funkci proděkana. V roce 2012 byl jmenován profesorem Univerzity Karlovy. Zabývá se především pohybovou patologií dětí. Je autorem diagnostického a terapeutického konceptu Dynamická neuromuskulární stabilizace, vycházejícího z vývojové kineziologie, který uplatňuje i ve svých dvou Centrech pohybové medicíny. Přednáší o něm také na univerzitách a kurzech doma i po celém světě. Kromě toho se věnuje sportovní medicíně, má zásluhu na diagnostice a léčbě řady špičkových sportovců. Od roku 1998 je stálým členem prezidentských lékařských konzilií. V roce 2003 mu Václav Havel udělil osobní medaili prezidenta republiky za zásluhy o stát, za pedagogickou a vědeckou činnost. V roce 2007 obdržel od Václava Klause státní vyznamenání Za zásluhy o stát v oblasti výchovy a vědy.

Úvod knihy:

Byl jsem dost hyperaktivní dítě. Proto jsem měl tak rád prázdninové lítání po vesnici u máminých rodičů v Běchovicích nebo u tety a strejdy ve Vrchotových Janovicích. I v Praze jsem byl neustále venku. S klukama jsme hráli fotbal, v zimě hokej, lyžovali jsme, bobovali, pořád jsme sportovali nebo běhali po Šárce, kterou jsme měli za barákem. Největším trestem pro nás bylo, když jsme nesměli ven. Jedli jsme chleba se sádlem, cucali šumák nebo cukr, a nikdo z nás nebyl obézní, protože jsme měli hodně pohybu. Stejně tak jsme se cpali ovocem spadlým na zem, dělili se o limonádu, pili vodu z potoka, odřeniny byly na denním pořádku, koupali jsme se v rybníku za kravínem a nikdy jsme neměli žádnou infekci.

Dnes se z obav řada těchto věcí nadhodnocuje a naše podvědomí je zpracovává v poloze strachu. Bere nám to otužilost imunitní i emoční. Při současných obavách ze všeho se občas ptám, jak jsme to mohli vůbec přežít. Dnešní maminky jsou obecně hodně úzkostné. Jakmile dítě olízne písek, hned ho otřou vlhkým ubrouskem, odmala ho hodně oblékají a doma přetápějí, hlavně aby nenastydlo, dbají na to, aby dost jedlo a bylo silné, ale ono je pak tlusté. Děti nesmí zaplakat. Ta naše úporná snaha uchránit potomky od bakterií stejně jako od chladu, od odpovědnosti a od tisíce dalších věcí, které by je mohly ohrozit, vede ovšem k výraznému oslabení celé generace. Bez přirozené ochrany

jsou totiž lidé tělesně i duševně mnohem zranitelnější. Člověk většinou touží po požitosti, slasti, úlevě a všemu nepříjemnému má tendenci se vyhýbat, tím spíš ale tělesnou i psychickou odolnost ztrácí. Abychom objevili to pozitivní, musíme prožít to negativní. Paradoxně si to víc uvědomují primitivní kmeny, které si na iniciačních rituálech ověřují, jak umějí snášet bolest a utrpení. Po dnešním člověku se to nevyžaduje, ale bez tréninku sebeovládání a větší otužilosti proti utrpení se stáváme stále křehčí. I z toho pramení rozmach psychosomatických onemocnění. Děti, ale i dospělí potřebují čas od času připomenout, že utrpení je součástí lidské existence a není možné před ním jen utíkat. Bez prožitku utrpení se ho nikdy nenaučíme sdílet s druhými. To se pak odrazí i v nedostatku opravdové lásky.

Tak myslím, že to jsou velice moudrá slova a těším se, až si přečtu celou knihu. K tomu jen dodám svůj postřeh z třicetileté praxe ve školství. Dnešní děti nejsou horší nebo lepší než my. Ale pravda je, že rodiče jim často příliš zametají cestičky. V rámci duševního otužování by si měli odmala drobné problémy řešit samy - třeba hádku nebo rvačku s kamarádem, zapomenutý úkol apod. Dnes to často řeší rodiče (zbytečně) a pak třeba v pubertě přijde první vážný problém a dítě se zhroutí. Samozřejmě větší problémy, jako třeba šikanu, musí řešit rodiče a pedagogové, ale drobné problémy by se mělo dítě učit řešit samo. Je to pouze můj názor, nemusíte s ním souhlasit.

Hanka Matějčková

I já se přidávám a zvu maminky s dětmi do knihovny. Paní Matějčková má opravdu velký výběr knih a určitě neodejdete s prázdnou. A děti budou moc rády za pohádku před spaním. A vést je od malička k lásce ke knihám jim v životě jen prospěje. Já s Mončou tam také pravidelně chodíme a vždy si odneseme zásobu knih.

Jana Petrů

Advent v okolí

Letos jsem se rozhodla si advent opravdu užít. Takže mezi uklízením a pečením jsem si našla vždy pár hodin a vyrazila jsem letos na několik adventních trhů. Nejdříve jsme vyrazili na Kuks. Nebyla jsem tam několik let, protože mne odrazovaly ty davy lidí, kdy jsem se nemohla pokochat vystaveným zbožím, protože mne tlačil dav. Ivo měl letos chuť jet, tak jsme vyrazili, abychom tam v devět ráno už byli. Byla jsem příjemně překvapená, protože stánky byly rozestavěné po celé vesničce, v areálu hospitalu nebylo nic. Takže lidé se rozptýlili po celé vesničce a byl klid na prohlédnutí si vystavených věcí a pohodlný nákup. Takže jsem si to moc užila. Lidí bylo víc až kolem poledne, kdy my jsme se příjemně naobědovali a jeli domů. O týden později jsem se jela podívat na malý, ale hezký adventní trh v Ohnišově, kde se dalo také koupit hodně hezkých věcí. Moc se mi tam líbilo. O další týden později jsem se jela podívat na trh do Opočna do areálu zemědělského učiliště. I tam se mi moc líbilo. Studenti měli výzdobu na téma: Svatba o vánocích - což se mi moc

líbilo. Nebylo tam zas tak moc lidí, ale byla jsem zase ráno. Nevím, jak to vypadalo později. S kamarádkou jsme si tam i příjemně poseděly u kávy, dortíku a nealko míchaného nápoje - vše vyráběli a obsluhovali studenti. Jsou šikovní.

Naposledy jsem byla teď šestého prosince na zámku v Novém Městě nad Metují. Minulý rok jsem byl docela zklamaná, ale letos se mi adventní trh líbil, hlavně výstava ozdobených stromečků (práce studentů) kde se mohlo hlasovat o nejhezčí stromeček. Opravdu krásné nápady. Ještě mne čeká zájezd na adventní trhy do Brna, tak jsem zvědavá. Takže letos opravdu nasávám atmosféru vánoc důkladně. Myslím, že není potřeba se před vánoci zničit, uklízíme přece průběžně celý rok, důležité je trávit čas s blízkými lidmi. V neděli 8. 12. jsem byla na adventním koncertě v kostele v Bystrém. Kostel byl zaplněný do posledního místečka, zpívaly tam tři pěvecké sbory a všechny úžasně. Byl to nádherný zážitek. Vřele doporučuju. Jen si s sebou vezměte deku, byla tam zima. Zpíval tam ženský pěvecký sbor Vlasta z Dobrušky (tam mám tři kamarádky), pak smíšený pěvecký Jakobysbor - samí mladí lidé - moc se mi líbili. A nakonec smíšený pěvecký sbor církve bratrské. Ještě jsem dostala od kamarádky k narozeninám pozvánku na adventní koncert Kácova v Novém Městě nad Metují. Tak to mne ještě čeká do vánoc. Jinak v Brně, kam jedu se zájezdem, se chci podívat na adventní trhy a hlavně na výstaviště, kde je výstava Poklad Inků. Je tam do 6. ledna. Tak doufám, že se tam dostanu, že tam nebude velká fronta. Pak už si budu užívat poklidných vánoc doma. Krásné Vánoce plné pohody všem přeje Hanka Matějčková.

Ohlédnutí za rokem 2019

K trvalému pobytu v Bohdašíně se přihlásili:

Kristýna Štěpánková	Bohdašín
Jakub Hradecký	Bohdašín
Martin Hušek	Bohdašín
Pavel Faško	Vanovka

Z trvalého pobytu se odhlásili:

Josefína Mádrová	Bohdašín
------------------	----------

Narodila se:

Sofie Anna Hospodská Bohdašín
(narodila se sice 22.12.2018, ale to už byl
BON za rok 2018 vytištěn, proto ji
uvádíme nyní)

Navždy jsme se rozloučili:

s paní Jaroslavou Střelkovou z Bohdašína
s paní Alenou Mádrovou z Bohdašína
s paní Olgou Tichou z Rokole
s paní Martou Smolovou z Bohdašína

Čest jejich památce !

Pokud již do konce roku nenastane žádná změna, vstoupí do roku 2020 Bohdašín s počtem 217 obyvatel přihlášených k trvalému pobytu, z toho ve Vanovce 25.

Jana Petru

V prvním čtvrtletí příštího roku oslaví významné životní výročí naši spoluobčané:

7. března	paní Radana Nosálová	Bohdašín	70 let
22. března	pan Ladislav Smola	Bohdašín	92 let
29. března	paní Jarmila Votavová	Rokole	80 let

Přejeme všem oslavencům hodně zdraví a vše nejlepší.

Jana Petru

**Přejeme všem občanům Bohdašína, Rokole, Vanovky i Bydla krásné Vánoce,
hodně štěstí a zdraví v roce 2020**

Redakce

Toto číslo bylo vydáno 20.12.2019 v počtu 100 ks.

Vaše příspěvky, postřehy a náměty do dalších novin můžete odevzdávat na OÚ, u Petru č.p. 29 nebo na petru.jana.29@seznam.cz.